

Yıldırım; m; n; hep birlikte idrak ediyoruz. Doğumlar vardır sadece bir haneyi ilgilendirir. Doğumlar vardır sadece bir mahalleyi ilgilendirir. Doğumlar vardır sadece bir beldeyi ilgilendirir. Doğumlar vardır sadece bir b; lgeyi ilgilendirir. Doğumlar vardır sadece bir milleti ilgilendirir. Ama bazı doğumlar da vardır ki sadece bir devleti ilgilendirir. & nbsp; & Ouml; yle doğumlar da vardır ki bir milleti değil, bir devleti değil, bir b; lgeyi değil, bir kıtayı değil d; nyayı hatta kainatı, evreni ilgilendirir. İşte bu doğum “ Kutlu Doğumdur ” Efendimizin doğumudur. & nbsp; M. Akif Kutlu Doğumu anlatırken; Ond; rt asır evvel, yine b; yle bir geceydi, Kumdan ayın on d; rd; , bir & ks; z & ccedil; kiverdi! L& acirc; kin, o ne h; srandı ki; hissetmedi g; zler, Ka& ccedil; bin senedir, halbuki, bekleşmedelerdi; Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s) in m; mtaz ve mualla şahsiyetlerinin anlatılması, anlatılmaktan da & ouml; te O& rsquo; nun beşeriyetin kurtuluşu i& ccedil; in bir & ccedil; are, insanlığın onulmaz dertleri i& ccedil; in bir iksir olarak takdim edilmesi ve hayat-ı seniyyelerinin aktarılabilmesi i& ccedil; in yoğun & ccedil; aba sarfetmemiz gereken & ccedil; ok ulvi bir g; revdir. O insanlığın iftihar tablosudur. 14 asırdan beri d; nya & ccedil; apındaki en b; y; k dahiler, dev filozoflar ve her biri d; ş; nce semamızın yıldızı nice m; tefekkir ve ilim adamları hep O& rsquo; nun arkasında el pen& ccedil; e divan durmuşlardır. O& rsquo; nun b; y; k; l; ğ; ne şu yeter ki, & ccedil; ağıımızda bu kadar tahripten sonra hala biz g; nde beş defa minarelerden O& rsquo; nun m; barek ismini d; nyaya haykırıyoruz. Evet, zaman yaşılanıyor, ihtiyarlıyor; bazı d; ş; nceler k; hneleşiyor ve değerden d; ş; yor; fakat insanların sinelerinde Hz. Muhammed sevdası ve aşkı her g; n daha da a& ccedil; an bir tomurcuk gibi daima tazeleniyor. Maalesef insanlık tam anlamıyla O& rsquo; NU TANIYAMADI. Yahut biz tam anlatamadık, O& rsquo; nun eşsiz hayatınıengin hoşg; r; s; n; tam duyuramadık. Eğer insanlık O& rsquo; nu tanısaydı O& rsquo; nun i& ccedil; in mecnun olurdu. Yoluna kurban olur peşini hi& ccedil; mi hi& ccedil; bırakmazdı. Allah Ras; l; bir peygamberdir. Fakat kendinden & ouml; nceki b; t; n petgamberlerin peygamberlik minaresinden geleceği m; jdelenen bir peygamberdir. Mesela Hz. İSA aleyhisselam efendimiz ş; yle diyor:

وَإِذْ قَالَعِيسَىابْنُمَرْيَمَيَابَنِيإِسْرَائِيلَإِنِّيرَسُولُ

[illegible]

İnsanlık da, nebilik de O'nun şefaatine muhtaçtır...

O'nu ve sünnetini bilmeyen insanlık takdir etmiştir. Hz. Peygamber yirmi yıl peygamberlik dönemi boyunca putperestliğin yerine tevhidi, zulmün yerine adaleti, düşmanlığın yerine kardeşliği, sığınmanın yerine dayanışmayı getirme gayreti içinde olmuştur. Toplumda barışın hâkim olmasını hedeflemiştir. Doğruluk, nezâket, gâvnilik, adalet, hoşgörü ve cömertlik gibi ahlakî davranışlarıyla insanlara örnek olmuştur. Buna karşılık; kan dâvâsı, gasp, soygun, şiddet, intikam, kin beslemek, küfür, kumar, hırsızlık, yetim malı yemek, yalan, gıybet, ekememezlik, koğuculuk gibi fert ve toplumun huzurunu bozan davranışlarla mülkiyetini ele etmiştir. Bunun bu faaliyetlerin sonucu olarak, vahyin ışığında, mükemmel kişiliğiyle ekonomik, sosyal, kültürel ve ahlakî alanlarda gerçeğe eklediği faaliyetler sayesinde "cahiliyye" olarak nitelendirilen ve temel özellikleri; bilgisizlik, putperestlik, kabîle asabiyeti, zorbalık, zulm, haksızlık, başıbozukluk, merkezî otoriteden yoksunluk, adaletsizlik, barış ve nizamdan uzak bir hayat, çocukları öldürmek, vahşiyet hareketler, kan dâvâsı gibi davranışlar olan bir dönemi kapatarak, yerine barış ve huzurun hâkim olduğu yepyeni bir toplum oluşturmuştur. Bu O'na çok ama çok ihtiyacımız var. Bizler bugünün içinde yaşadığımız ağın, doğumunu kutladığımız Sevgili Peygamberimizin örneğine, önderliğine ve rehberliğine her zamankinden daha çok ihtiyacı var. Bugün onu okumaya, onu anlamaya, dahası yaşamaya ihtiyacımız var. Bugün Peygamberimizin dünyaya gelişini, yetim ve köksüz kalışını, çocukluğunu ve çocuklarla ilişkilerini yeniden öğrenmeye ihtiyacımız var.

Bugün bir kez daha Rahmet Peygamberinin nezih genelliğini, genelilerle iletişimini, genelinde haksızlıklarla nasıl mücadele ettiğini bilmeye ihtiyacımız var.

Bugün her zamankinden daha çok Peygamberimizin Hz. Hatice validemizle dostluk ve arkadaşlık üzere bina ettiği; vefatından sonra Hz. Aişe validemizle sevgi, ilgi, bilgi ve hikmet üzere inşa ettiği aile yapısını keşfetmeye ve iliklerimize kadar yaşamaya ihtiyacımız var.

Bugün bir kez daha onun cahiliye toplumu ile mücadelesini, Medine'ye arayışını, Habeşistan hicretlerini, Akabe gâvnilmelerini, Taif'te taşlanışını ve yaralar içinde iken "Allah'ım, onlara merhamet et, çünkü onlar bilmiyorlar" deyişini hatırlamaya ihtiyacımız var.

Medine'ye hicretini, mescidi inşasını, Evs ve Hazrec'in yıllar yılı sığınan kavgalarına son verişini, Ensar ve Muhaciri kardeş kılışını, ashab-ı suffayı anlamaya ihtiyacımız var.

Bugün bir kez daha onun, toplumu gergef gergef ören samimi ve dürüst ilişkilerini öğrenmeye ihtiyacımız var. Onun eğitiminden geçecek, her biri birer yıldız ve insanlığı aydınlatan birer meşale olan ashabını tanımaya ihtiyacımız var. Hz.

Ebubekir'in dostluğunu ve sadakatini; Hz. Ömer'in, hikmet ve adaletini; Hz.

Osman'ın iffet ve hayâsını; Hz. Ali'nin ilim ve cesaretini

günümüzümüze taşımaya ihtiyacımız var. Bugün bir kez daha onun

"Yetime sahip olacak, cennette benimle yan yana olacaktır" "Komşusu

acıkken tok yatan bizden değildir" "Yanınızda alışkanlıklar sizin

kardeşlerinizdir; yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin; emeklerinin hakkını alın terleri

kurumadan verin” çağrılarına yeniden kulak vermeye ihtiyacımız var. Her biri bir destan olan Bedir, Uhud, Hendek, Hayber ve Tebük’ü okuyup anlamaya ihtiyacımız var. Mekke’nin fethinde Ebu Süfyan’ı, Hind’i ve amcası Hz. Hamza’nın katili Vahşi de dâhil insanları affedişini; Huneyn’de aldığı ganimetleri fakirlere dağıtışını, Veda Haccını, insanlık tarihine altın harflerle yazılan Veda Hutbesini; “İnsanlar, tarağın dişleri gibi eşittir. Hepiniz Âdem’densiniz, Âdem de topraktır.” deyişini, “Kadınlara hayırla muamele edin, onların sizin üzerinizde hakları vardır.” diye haykırışını, “En Yüce Dost’a gidiyorum.” diyerek dünyaya veda edişini ve nihayet “Gözümün nuru namazı bırakmayın.” deyişini hatırlamaya ve anlamaya her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. NASIL BİR SEVGİ? Peygamber Efendimiz (s.a.s) ise Allah dostlarının önderidir. İlahi sevgiye ulaştıran bir rehberdir. İncamızın ve ibadetlerimizin temelinde sevgi, daima ön plandadır. Allah’a imanımız da sevginin eseridir. Çünkü şuurlu bir iman ve ibadet ancak sevilen hak mabuda yapılır. Bu sevme eylemi dilde kalmadığı, gönüilde karşılık bulunduğu durumlarda bir anlam taşır. Dolayısıyla Allah’a ve peygamberine olan sevgimiz, emirlerine uymak ve yasaklarından kaçınmakla mümkündür. Nitekim Kuran’ı Kerim bu sevgiyi ispatlamanın yolunun Resulüne itaatten geçtiğini şöyle vurgulamaktadır قُلْإِن كُنتُمْتُحِبُّونَاللّهَفَاتَّبِعُونيُحْبِبْكُماللّهُوَيَغْفِرْلَكُمْذُنُوبَكُمْوَاللّهُغَفُورٌرَّحِيمٌ De ki: "Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır.” (ÂI-i İmran,3/31) Bununla birlikte Yüce Allah Rasûüne itaatin yanında mürsquo;minlerden Hz Peygamberin canını kendi canlarından bile üstün tutmalarını istemiş ve bu konuda şöyle buyurmuştur: النَّبِيُّأَوْلَىبِالْمُؤْمِنينَ مِنْأَنفُسِهِمْوَأَزْوَاجُهُأُمَّهَاتُهمْ “Peygamber, mürsquo;minler için kendi canlarından ileridir. Onun eşleri de onların anneleridir.” Peygamberimizi canımızdan ve tüm sevdiklerimizden daha çok sevmek, ancak O’nun yolunda gitmekle olur. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.) de kendisinin her şeyden, herkesten daha çok sevilmesi hususunda

[illegible]

الْعَظِيمُ “İşte bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu hükümler ve çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte büyük kurtuluş budur.” bazen haram ve helâl kılma yetkisine sahip olduğunu belirten,

قَاتِلُواْ
الَّذِينَ
لاَ
يُؤْمِنُونَ
بِاللّهِ
وَلاَ
بِالْيَوْمِ
الآخِرِ
وَلاَ
يُحَرِّمُونَمَاحَرَّمَ
اللّهُ
وَرَسُولُهُ
وَلاَ
يَدِينُونَ
دِينَ
الْحَقِّ
مِنَ
الَّذِينَ
أُوتُواْ
الْكِتَابَ
حَتَّى
يُعْطُواْ
الْجِزْيَةَ
عَنيَدٍ
وَهُمْ
صَاغِرُونَ
“Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde ne Allah'a, ne ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyen kimselere alçalmış oldukları halde elden cizye verecekleri hale gelinceye kadar savaş yapın.” bazen de müslümanların uyması gereken güzel bir örnek olduğunu gösteren لَقَدْ
كَانَلكُمْ
فِيرَسُولِ
اللَّهِ
أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ
لِّمَنكَانَ
يَرْجُو
اللَّهَ
وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ
وَذَكَرَ

[illegible]

نَفْْسِِ
بِيَدِهِ لاَ
يُؤْمِنُ
أَحَدُكُمْ
حَتَّى
أَكُونَ
أَحَبَّ
إِلَيْهِ
مِنْ
وَالِدِهِ
وَوَلَدِهِ Ebu
Hureyre'den rivayet edilen benzer bir hadiste de Hz. Peygamber (s.a.s.): "Allah'a yemin ederim ki,
hiçbiriniz, ben kendisine babasından ve çocuğundan daha sevgili olmadıkça
iman etmiş olmazsınız.” buyurmuştur. (Buhâri, İman, 14.)
عَنْ عبد الله
بن‏ هشام أن
عمر بن الخطاب
قال للنبي -صلى
الله عليه
وسلم‏;‏ ‏"‏ لأنت
يا رسول الله
أحب إلي من كل
شيء إلا من
نفسي‏,‏ فقال‏:‏
لا والذي نفسي
بيده، حتى
أكون أحب إليك
من نفسك‏,‏ فقال
له عمر‏:‏ فإنك
الآن والله
أحب إلي من
نفسي‏,‏فقال‏:‏
الآن يا عمر‏"‏‏. Hz.
Ömer (r.a.) bu hadisi işitince: "Ya Resûlüllah, sen bana nefsimden başka her
şeyden daha sevgilisın" dedi. Hz. Peygamber (s.a.s.) "Ya Ömer nefsimden de sevgili
olmalıyım” buyurunca; Hz. Ömer (r.a.), “Nefsimden de” diyerek durumu
arz etti. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.s.): “Ya Ömer, işte şimdi oldu"
cevabını verdi.(3) عن أَنسٍ
رضي اللَّه
عنه عن النبي
صَ قال:ثَلاثٌ
مَنْ كُنَّ
فِيهِ وَجَدَ
بِهِنَّ
حَلاَوَةَ
الإِيَمَانِ:
أَنْ يَكُونَ
اللَّهُ

* * * Ebul Hasan Harkani Hazretleri'nden böyle ders alanların içinde, o günün Türkiye'sinde Sultan Mahmud Gaznevi de vardı (930). O da artık günün hayatını Peygamberimiz'le birlikte yaşamayı esas alıyor, onun ismini dahi abdestsiz ağzına almaktan utanacak kadar Peygamberimiz'i yanında hissediyordu… Bu sebeple Muhammed adındaki hizmetçisine her defasında çok sevdiği Muhammed adıyla hitap ettiği halde, bir defasında onu Muhammed adıyla değil de babasının adıyla çağırmıştı. Alışık olmadığı bu hitap şeklinden endişeye kapılan hizmetçi: - Sultanım, dedi, bir kusur mu işledim acaba ki çok sevdiğiniz Muhammed ismimle değil de babamın adıyla çağırdınız beni?.. Sultan şöyle açıkladı durumu: - Seni Muhammed isminle çağırdığım sıralarda hep abdestli oluyordum. Bu defa ise abdestim yoktu. O yüce ismi abdestsiz ağzıma almaya günüm razı olmadığından, babanın ismiyle çağırdım seni… İşte bu da günün hayatı Peygamberimizle birlikte yaşama niyetinin, davranışlara akseden bir başka sevgi ve saygı tezahür…... * * * Muazzez Peygamberimizin doğumunu anarken, yalnız mevlid okumak, ilâhiler söylemek yeterli değildir. Onun doğumunu anmaktan asıl maksat, evrensel olan risâletini, yüksek ahlâkını, fazîletini, adâlet ve doğruluğunu hatırlamak ve bunları hayatımızda uygulama azmini tazelemektir. Şunu unutmamalıyız ki; Yüce Allah'ın sevgisine, hoşnutluğuna ve bağışlamasına ermenin yegâne yolu, Hz. Peygamber'in yolundan gitmektir. Kutlu Doğum Haftamızın hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hak'tan niyâz ediyorum. Günüllerinizden Peygamberimizin sevgisi muhabbeti hiçbir zaman eksik olmasın! Onun kutlu doğumu ükemiz, milletimiz, âlem-i İslâm ve tüm insanlık için hayırlara vesile olsun.

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)